

SOLVEIG AALBERG på vei gjennom / *passing through*

FORORD

I utarbeidelsen av "På vei gjennom" har jeg tatt utgangspunkt i Kunsthallen som størrelse og rom. Jeg ville ta et "grep" i rommet og benytte endeveggene. Derav formatene på tekstilene.

Verkene på utstillingen kan enten leses i rekkefølge eller som alenestående arbeider. Linjene forflytter seg fra verk til verk. Det starter med de gjennomgående fargede og sorte stripene i det stramt monterte "På vei gjennom", passerer gjennom Energilinjer 1-5 for så å ende i "Sjikt" hvor alt samles.

Energilinje - arbeidene er en videreføring av de repetativt oppbygde tegningene jeg siden studiene har utført parallelt med de vevde arbeidene. Den digitalt styrte jacquardveven gjør det mulig å utvikle disse tegningene slik at de får en ekstra dimensjon: tekstilflatenes kvaliteter og størrelser.

Når jeg benytter flatveven står jeg friere mht. formater og taktill oppbygging. Det å ha mulighet til å veksle mellom flatvev og jacquard vev bringer meg videre: Jeg søker en forening mellom den taktile materialitet og tankens spillerom.

Jeg har uttrykt meg gjennom tekstil på kunstscenen i 28 år. Arbeidene bygger først og fremst på refleksjoner og formale erfaringer. Samtidig blir det tydeligere for meg at de også speiler inntrykk fra barndommen.

I bygda jeg vokste opp oppsøkte jeg eventyrene som fantes inne i husene: Han som stoppet ut dyr; elghoder, rev, ørner, gauper og harer. Sjømannen som kunne bygge de mest detaljerte miniatyrskuter inni en flaske. Butikkdamen i broderi - og garnbutikken som åpnet øynene mine for uendelige muligheter.

Det handler om å utforske det mangfoldige; om energi, om bevegelse og forflytning, om innsider og utsider og ikke minst om håndverk og materialitet.

Velkommen inn i mitt rom.
Solveig Aalberg

FOREWORD

In the preparation of "Passing through" I used the exhibition room as a defined place of size and space. I wanted to make an impact on the room and engage the end walls. Hence the format of the textiles.

The works on show can be read either in sequence or as stand-alone works. The lines move from work to work. It starts with the overall color and black stripes in the tight-mounted "Passing through", goes through the energy lines 1-5 and then end in the "Layer" where it all comes together.

The works in "Energy lines" are a continuation of drawings on studies on repetitiveness that I have been doing since the 1980s. They were conducted in parallel with the woven works. The digitally controlled jacquard loom makes it possible to carry out these drawings so that they have three dimensions: textile surfaces, qualities and sizes. In flat weave, I am more free to explore sizes and tactile development. I seek a union between the tactileness of the material and the free room of the thought.

I have expressed myself on the art scene through textiles for more than 28 years. It became clearer over time that my work reflects both the impressions of childhood as well as reflections and formal experience that came as an adult.

In the village that I grew up in, I sought the treasures that were hiding inside houses: The taxidermist who stuffed animals such as moose head, fox, eagles, lynx and hares; the sailor who could build the most detailed miniature ships inside a bottle; and the storekeeper who created seemingly endless opportunities through their embroidery and yarn.

For me it is about exploring the diversity; the energy of motion and movement, the inside and outsides, the craft and materiality.

Welcome into my room.
Solveig Aalberg

kunsthallen GALLERITRAFO 2012

SOLVEIG AALBERG på vei gjennom / *passing through*

Tale på utstillingsåpningen 12. mai:

GLEDEN OG BEVEGELSEN.

Først: Det aller viktigste i denne innledningen; kanskje det eneste viktige, kommer helt til slutt. Solveig Aalberg sin nye utstilling heter "På vei gjennom". Vi kan ta det helt bokstavelig. Hvis vi går gjennom verket som heter "Sjikt", opplever vi det nydelige privilegium å være midt i kunsten, en del av det hele, helt bokstavelig. Selv har Solveig Aalberg beskrevet kunstneriske møtepunkter med komponisten Arne Nordheims formale komposisjonsmåte. Overført til musikkpråket blir vi alle sammen del av et kontrapunkt; altså selvstendige stemmer i musikken, som note for note samspiller med hverandre.

Utstillingen består av verk utført i jacquardvev og flatvev. Den møysommelige arbeidsprosessen har sitt utgangspunkt i tegninger. Jeg beskriver Solveig Aalbergs kunst som et prosjekt med kraft i begrensningene. I dét ligger det at hun jobber strengt og logisk i et visst perspektiv: Det store stripete bildet som heter det samme som utstillingstitelen "På vei gjennom", inneholder Solveigs egne farger; i hennes ord en "tilstand" som har fulgt henne helt siden studiene på SHKS. Utstillingen handler om sammenhenger i gallerirommet, men i et kunstnerskap handler det også om sammenheng i en hel karriere. For Solveig har fargene fulgt henne, men mellomrommene og forflytningene er nye for hver gang hun viser ferske arbeider.

Energilinjer 1 til 5 kan vi lese som en fortsettelse av det store bildet; linjene korresponderer, men har mistet fargene. De krøller seg rundt sin egen akse og blir villere for hvert verk, men mister aldri utgangspunktet, aldri mellomrommenes stødige grunn. Semiotisk, altså ser vi det som læren om tegnsystemene, hjelper det oss til å holde tråden, i dobbelt forstand. Dermed tør vi kaste oss ut i, og uttale, det nye språket vi står og leser i tegningene.

Sist vinter tok flere kritikere til orde for en etterlysning av glede i den gode litteraturen. Eller er det sånn at god litteratur faktisk må være trist? Kanskje er det på tide å stille samme spørsmål til den visuelle kunsten. Eller skal vi stille det til oss selv, og begynne her og nå? For nettopp idét vi holdes fast i disse svart-hvite Energilinjene og er frie til å slippe oss, skimter vi at hvert bilde faktisk har en farge, bakpå. Å avdekke en så subtil overraskelse, - det må da være glede.

Det skjulte er det vakreste og det vakre forblir hemmelig for den som sover. Skinnet fra hver farge lyser gjennom det hvite med intens energi, det gjør bildene til alt annet enn svart hvite – snarere organisk lyselyserosa, intens lysemintgrønn og så videre.

I det store arbeidet har Solveig Aalberg tatt elementer fra op-arkunst ut av sin formale kontekst og inn i samtiden. Vi kan skimte en stripehilsen til den britiske billedkunstneren Bridget Riley i stramheten, og fra norsk kunsthistorie et historisk nikk til den store Synnøve Anker Aurdal i ledigheten. Synnøve bragte veven fra sin todimensjonale tilværelse på veggen og ut i et svev gjennom rommet, mot mellomrom og skulptur.

Også i "Sjikt" leker Solveig Aalberg med forflytninger og med samme farger, dreid 180 grader til vertikale myke striper. I det ruglete speilbildet ser vi illusjonen av både oss selv og de ville, nye energilinjene på baksiden i tredimensjonal form. Bilde på bilde oppstår.

Tilbake til det med det triste i kunsten: Den portugisiske forfatteren Fernando Pessoa skriver om maskering og forstilling i illusjonene. Han bruker en slags utvidet pseudonym, såkalte heteronymer i tekstene. De har en personlighet og en biografi. Når han setter dem opp mellom seg og verden, får leseren en fornyet styrke til å leve seg direkte inn i tematikken, med alt alvor, tragikomikk, melankoli og glede. På samme måte synes jeg Solveig Aalberg leker med nettopp gleden og Alvoret i oss. Hun gjemmer det beste - på sensuelt vis - til slutt, og viser oss baksider vi ikke kunne forestilt oss.

Bevegelse er essensen.

Da Henie-Onstadsenteret åpnet i 1968 var Solveig tolv år. Hun var allerede en teknisk dreven tekstilutøver, og selv sier hun at hun nok hadde funnet denne veien, uansett hvor hun kom fra. Hun og familien flyttet fra Steinkjer et par år før, og kontrasten mellom nord-trønderske flatbygder og mer glamorøse Asker må ha vært stor. Kanskje har denne bidratt til den elastikken en kunstner trenger for å utfordre seg selv om igjen og om igjen. Solveig tok bussen alene til Høvikodden, opplevde hele samlingen, gikk i butikken og kjøpte et eksemplar av alle kunstpostkortene de hadde. Så tok hun bussen hjem, og dette er den viktige historien: Kraften. Bevegelsen.

Gudrun Eidsvik

daglig leder, Ram galleri

Opening speech, 12. may

JOY AND MOVEMENT

Firstly: The most important part of this introduction – perhaps the only important part – comes at the very end. Solveig Aalberg's new exhibition has been named "På vei gjennom" or "Passing through". The name can be taken literally. A close study of the work entitled "Sjikt" or "Layer" takes you to the very core of the art. You gain a wonderfully privileged feeling of being a part of the art, literally. Solveig Aalberg has described artistic meeting points using the formal method of composition created by composer Arne Nordheim. In the world of music, we are all part of a counterpoint, in that independent voices in music interact, note by note.

The exhibition is made of works created using jacquard weave and flat weave. This time-consuming method originates from drawings. I would describe Solveig Aalberg's art as a project which gains its power from its delimitations. By that I mean that she works according to a strict and logical method but within a certain perspective. The large striped piece with the same name as the title of the exhibition illustrates Solveig's own colours – or in her own words, a "condition" which has followed her since she was a student at the Norwegian National Academy of Art and Craft Industry (SHKS). The exhibition portrays a cohesion within the gallery, but in artistic terms also portrays a cohesion throughout a whole artistic career. For Solveig, these colours have followed her since her student days, but the interludes and movements are new every time she creates a new work.

Energy lines 1 to 5 can be interpreted as a continuation of the major picture; the lines correspond but have lost their colour. They curl around their own axes and become increasingly wild in each work though never losing their point of origin, retaining the steady basis of the interludes. Semiotically, it appears as a doctrine in the systems of characters, helping us to maintain the link, in a twofold sense. It allows us to engage in and express the new language we can read in the drawings.

Last winter, several art critics instituted a request for joy in good literature. Does good literature have to be sad? Perhaps it is now time to ask the same question of visual art? Or should we ask ourselves the same question, starting here and now? For just as we are contained by the black & white energy lines and feel ready to let ourselves go, we realise that each picture actually as a colour, at its base. The realisation of such a subtle surprise – surely that can be defined as joy.

What is hidden is all the more beautiful, and will remain secret to those who do not open their eyes and minds. The glow of each colour permeates the white with an intense energy, making each work so much more than black & white – rather organic light light pink, intense light mint green and so on. In her exhibition, Solveig Aalberg has removed elements of optical art from their formal context and translated them into contemporary expressions. We can detect a hint of a compliment to the British visual artist, Bridget Riley, in the tightness and a historical nod to the great Synnøve Anker Aurdal from Norwegian art history in the agility of her works. She has removed her tapestries from their two-dimensional hanging on the wall into a flight across the room, aspiring to interludes and sculpture.

In her work entitled "Sjikt", Solveig Aalberg also plays with movements and with the same colours, rotated 180 degrees to form soft, vertical stripes. In the uneven mirror image, we can see an illusion of ourselves and the wild, new energy lines at the back, in three-dimensional form. You see images layered upon images.

Going back to what I said earlier about art being sad: The Portuguese author Fernando Pessoa writes about disguise and dissimulation in illusions. He makes use of a kind of extended pseudonym, so-called heteronyms, in his writings. They have a personality and a biography. Once he has established these between himself and the world, the reader gains a renewed strength, allowing for direct incorporation into the subject at hand, with its solemnity, tragicomedy, melancholy and joy. I believe that Solveig Aalberg similarly plays with our emotions of solemnity and joy. She hides the best – almost sensually – to the very end, portraying depths we never could have imagined.

Movement is of the essence.

When the Henie-Onstad Centre opened in 1968, Solveig was twelve years old and already a technically skilled textile artist. She herself has stated that she would have found her way there, no matter her origins. With her family, she moved from Steinkjer several years before the centre opened, and the contrast from the flat villages of North Trøndelag to the more glamorous Asker must have been immense. Perhaps this contributed towards creating the elasticity an artist requires in order to repeatedly challenge oneself. Solveig travelled alone by bus to Høvikodden, visited the entire collection at the Henie-Onstad centre, went to the gift shop and bought one copy of every single one of their art postcards. And then she took the bus back home, and this is the most important story: Power. Movement.

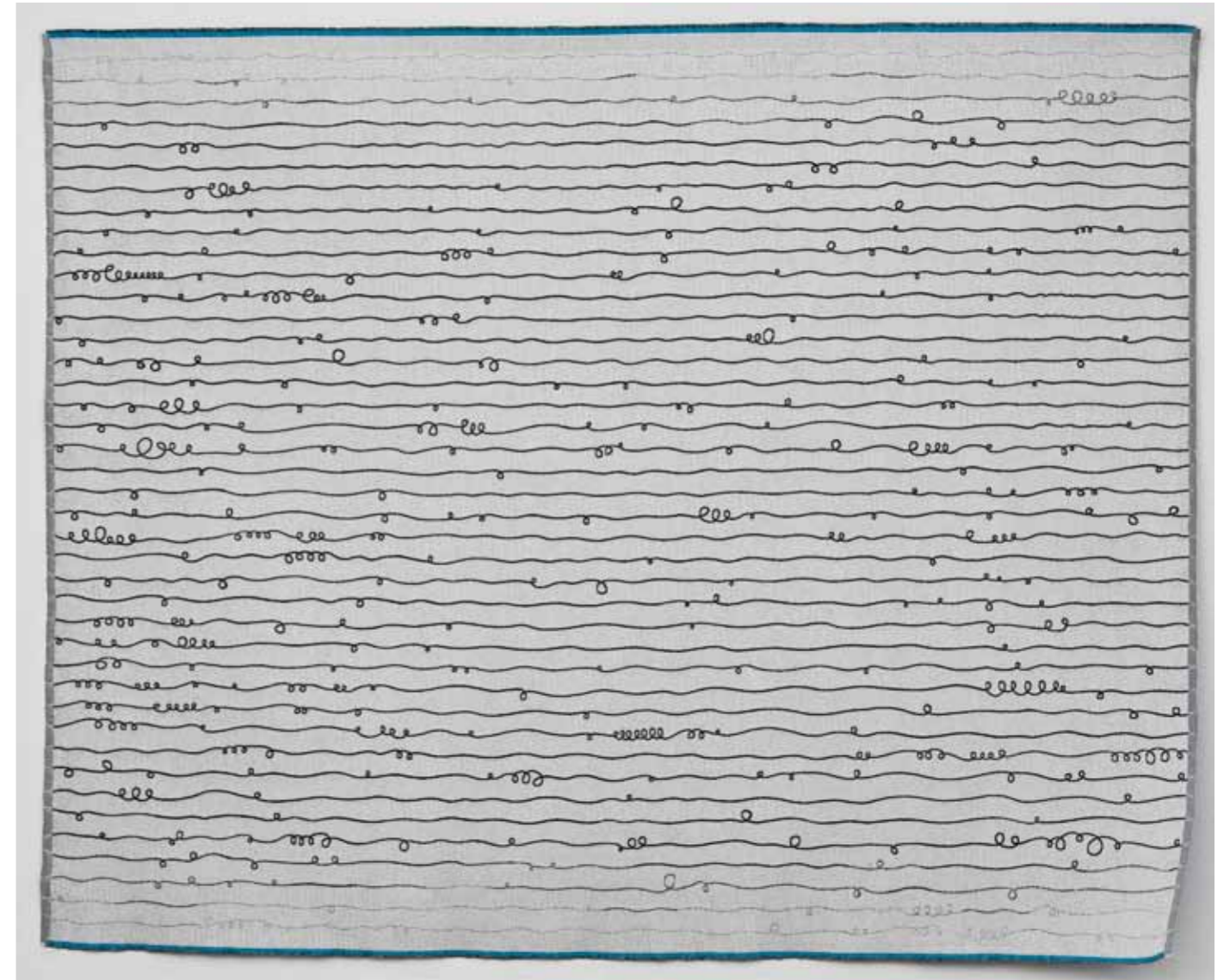
Gudrun Eidsvik

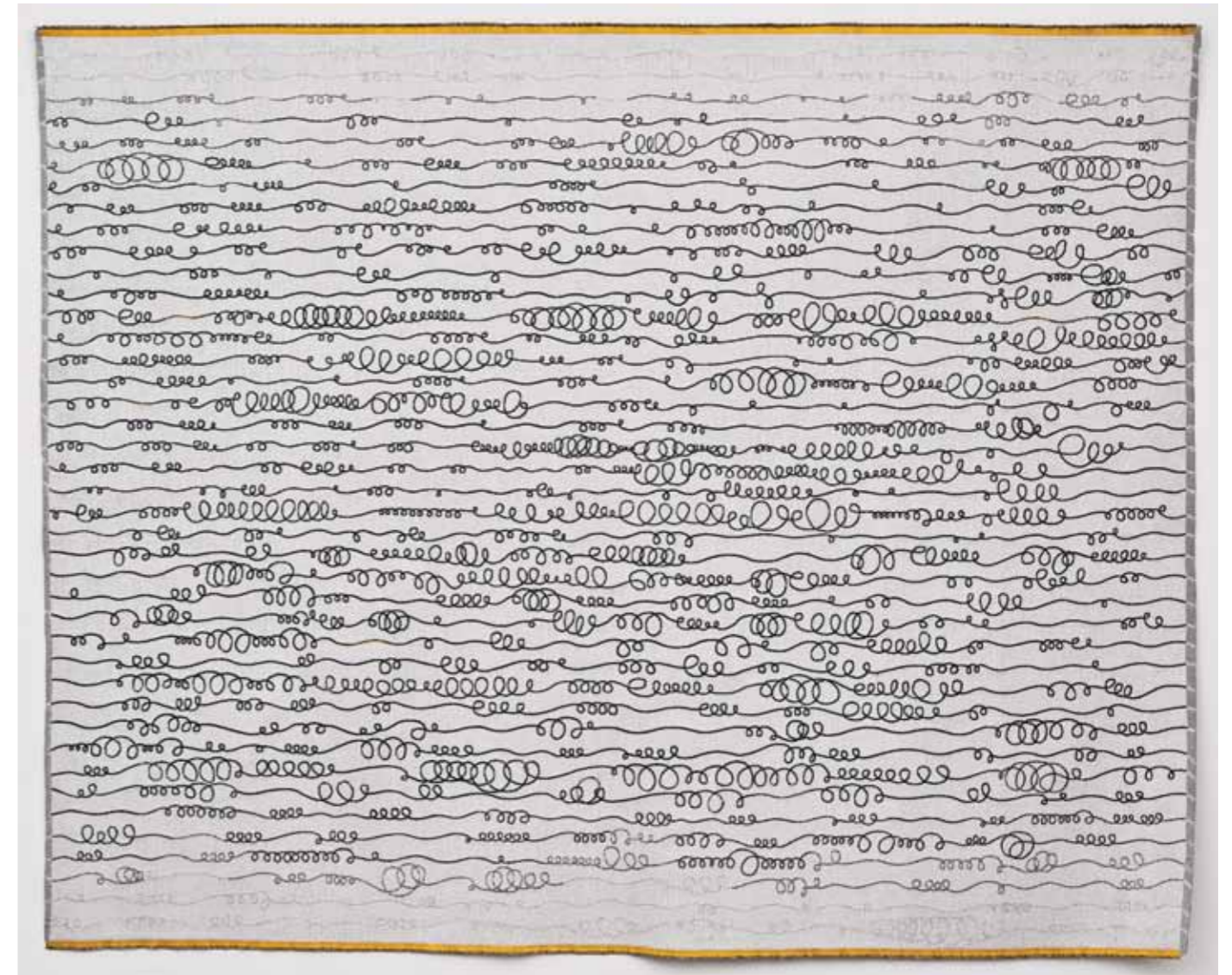
managing Director, Ram gallery

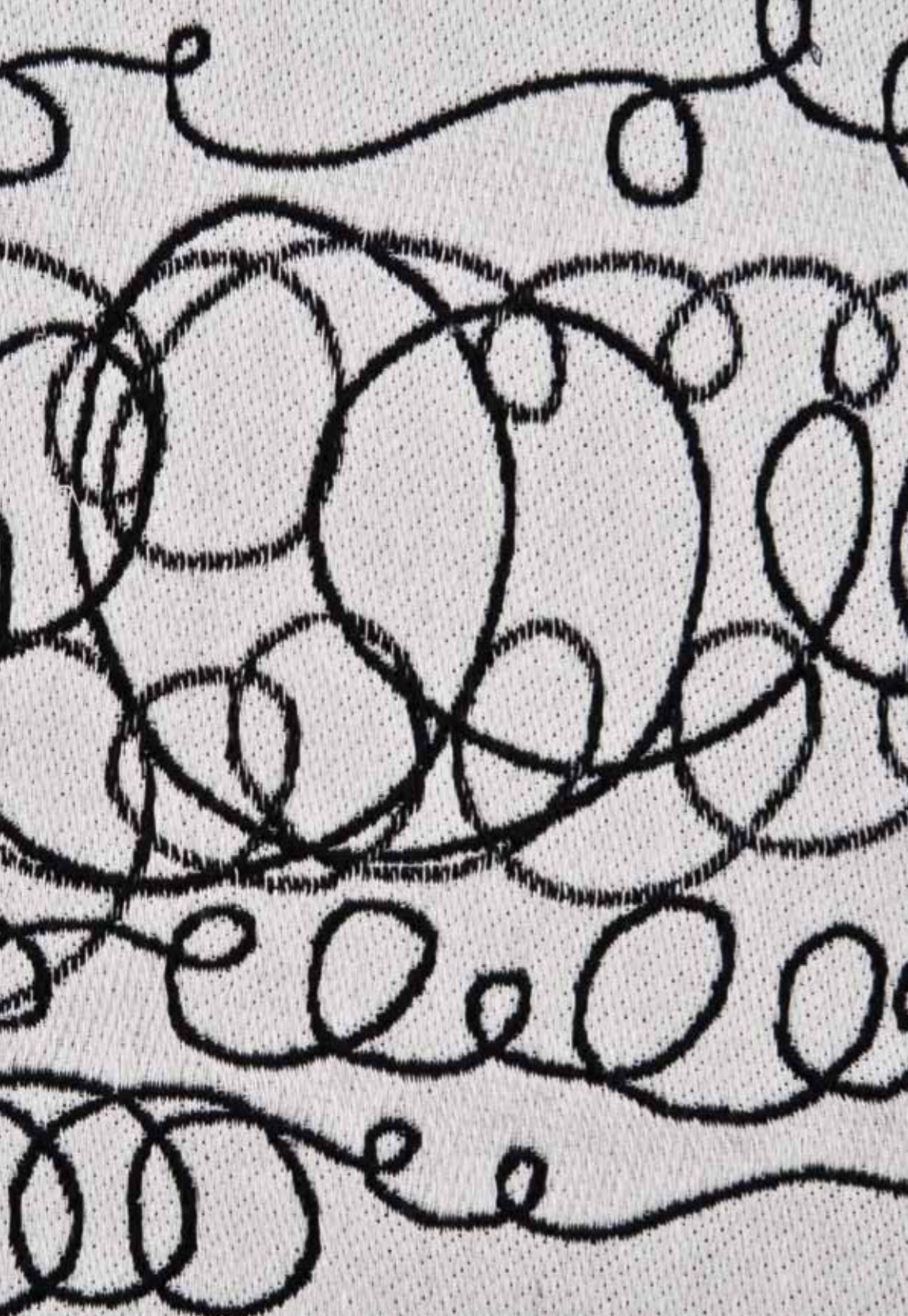

PÅ VEI GJENNOM PASSINGTHROUGH 202 x 398 CM VEV / STING WEAVING / STICHING LIN / BOMULL LINEN / COTTON

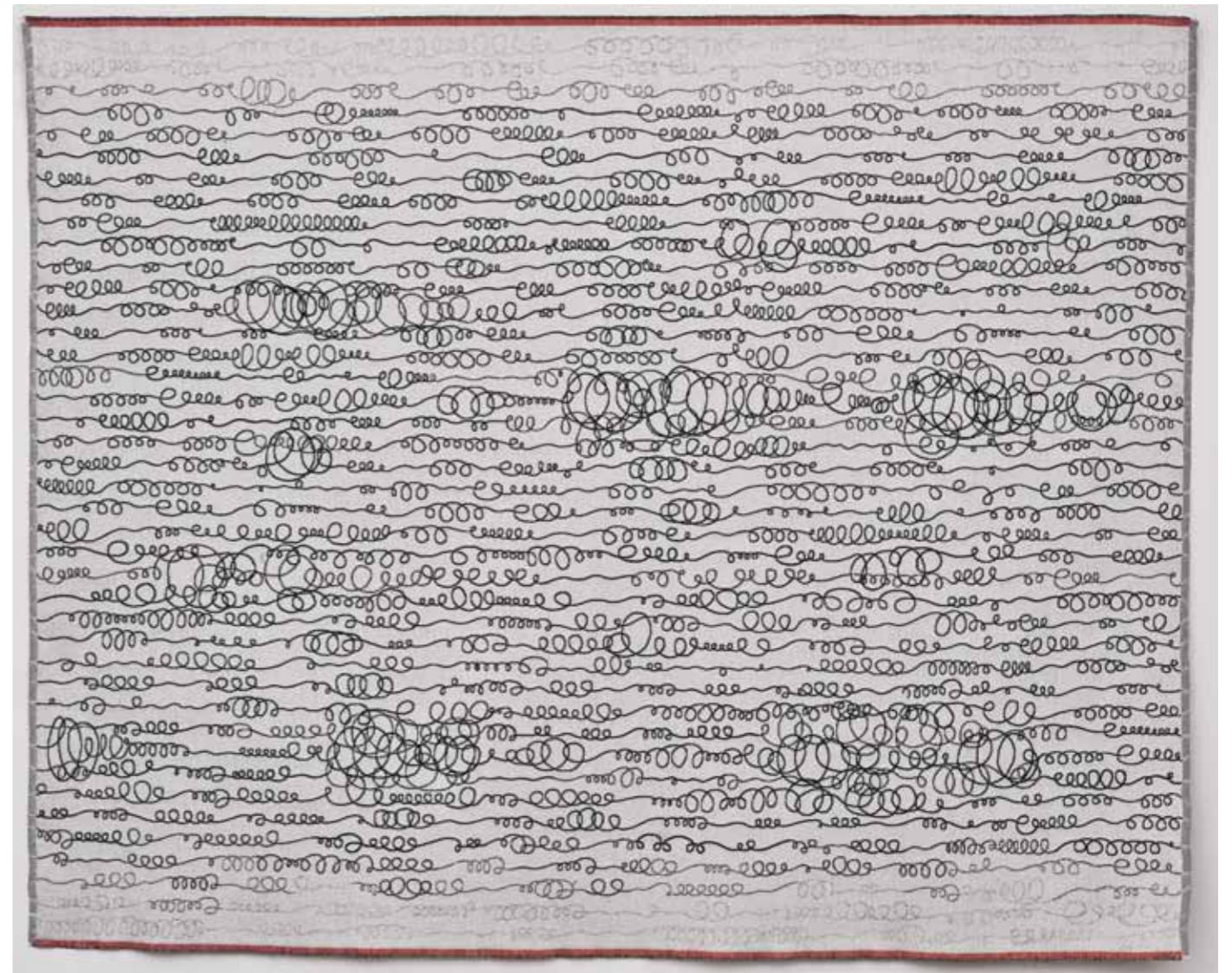

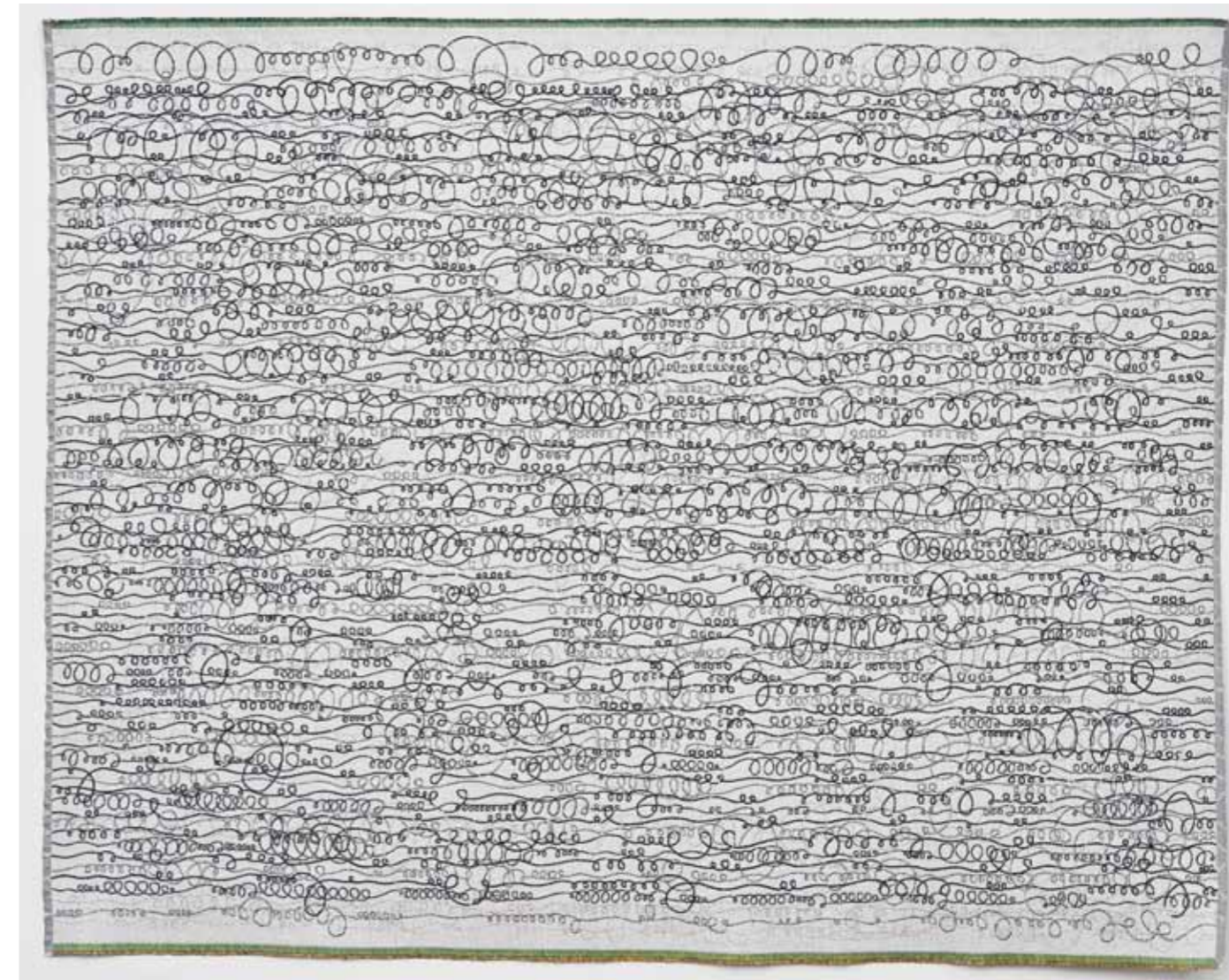

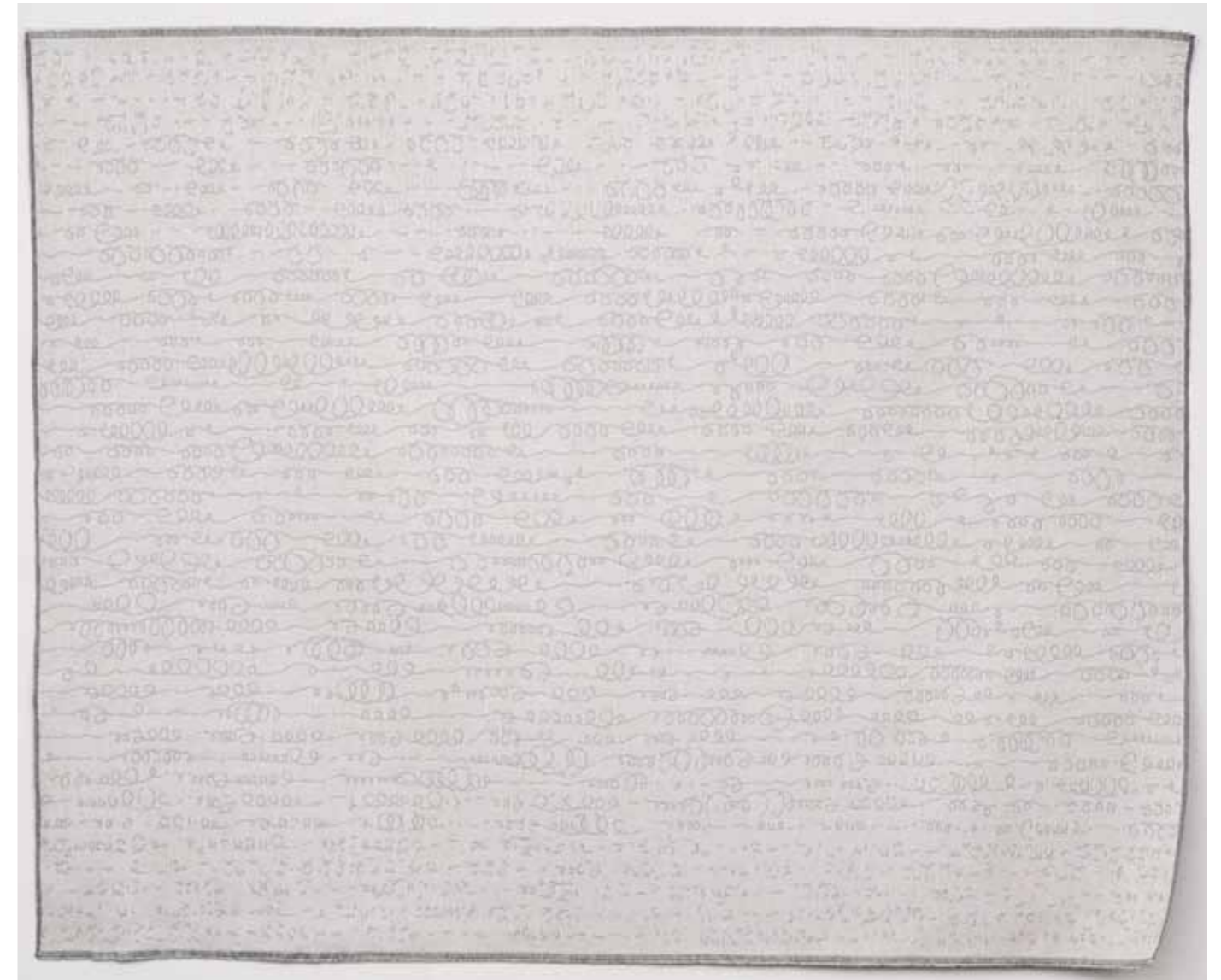
DETALJ DETAIL

ENERGILINJER 3 - RØD ENERGY LINES 3 - RED 163x205CM DIGITAL JACQUARD VEV D. JACQUARD LOOM LIN/BOMULL LINEN/COTTON

ENERGILINJER 4 - GREEN ENERGY LINES 4 - GREEN 163 x 205CM DIGITAL JACQUARD VEV D.JACQUARD LOOM LIN /BOMULL LINEN /COTTON

SJIKT LAYER DETALJ DETALJ

SJIKT LAYER 430 x 290 x 120CM VEV OG DIV. TEKNIKKER WEAVING AND DIV. TECHNIQUES LIN/BOMULL / FOLIE LINEN / COTTON / FOIL

PÅ VEI GJENNOM

I et spill av gjentakelser, i kast og loop beveger linjene seg med høy hastighet. Det er bevegelser som artikulerer seg som ren livskraft. Bevegelsen folder ut sin energi som en bestandig forandrer. Bevegelsen folder verden inn i seg, vender tilbake til sin posisjon, og mangfoldiggjør det den er i det uendelige.

I følelsen av å være innskrevet i åpning mot en lukning, gjenfinner vi oss selv i gjentakelsene, som om de sammen-slyngende bevegelsene var topografiske kart over sinnets mangfoldige sanseregistreringer.

Vi stilles overfor de mangfoldige måter å være på, og inviteres til å gå inn i hvert verk som var de tankerekker fremfor å beslutte formen utenfra. Det blir tankens oppgave å nærme seg forløpets hastighet, intensitet og flyktighet, og å relatere seg til det åpne i hver forlengelse, og til det uendelige der linjene forsvinner ut i intet. I rommet som oppstår bak flatvevens bendinger, er det fargen og refleksjonen som overtar og viser at utstrekningen i enhver fluktuasjon kan sanses og forbindes med en ny kraft; den utvidelsen som fargen tilfører. Samtidigheten tilføyer på dette vis en ny romdimensjonen til verkene.

Denne optiske utfordringen, som ikke desto mindre sammenfattes til helhet, er muliggjort ved bruk av digital tegning og computer-styrt jacquardvev. Gjennom de interessante faste og samtidig fargetransparente lin-flatene løper linjene med hurtighet og presisjon. Vi aner håndens energi bak pekerens bevegelser og finner at jacquardvevens fargemuligheter har muliggjort det nye optiske rom; De mangfoldiggjorte overflater understøttet av de ulike sjikt og de forskjellige parallelle forløp.

Andre erfaringsrom åpner seg der oppmerksomheten rettes mot fargeforskyvning, de lineære repetisjoner og det taktile fargerom bak. Igjen finner det sted en forflytning, denne gang konkret gjennom bevegelsen mellom et foran og bak av samme prosessen. Dybden bak dannes av de "1000 tråder innenfra og ovenfra". Den får eksistens som den nye overflaten. Det skapes nærhetssoner som formidler flatvevens doble mulighet og håndens hurtige arbeid der den former repetisjonene, konturene og dybden. I denne sonen mobiliseres øyets berørende evne, for i neste sekund å oppfatte den reflekterende hinnen bak, simulakret, der de nye bildene avsettes, og der gjentakelsene og fordoblingene flytter innover til soner av uklarhet og clairobscur.

I disse interessante billedbevegelsene, i komposisjonene med utgangspunkt i ulike erfaringsformer, er det tenknin-gen rundt bevegelse, forflytning og forvandling som tydeliggjøres. Livskreftenes retninger utfolder seg og viser oss at enhver erfaring forutsetter tid og rom, sett som fortsettelse og utvidelse.

I dynamikken mellom det synlige og det sanselige, mellom det optiske og det taktile, mellom øyeblikkets nærvær og avstandens samtidighet, er det alltid de nye tilblivelser som reflekteres. Det oppstår kraftfelt, der det sansende jeg oppfattes som identisk med et tenkende jeg. Det ene griper over i det andre, også dette som "to sider av samme sak".

GMS

Guri Marie Steinsvik. Tegnelærer ved SHKS tekstil 1979-1989. Avla doktoravhandling i 2007: *"Bindepunkter for skapende virksomhet"*. Avhandlingen drøfter skapende virksomhet, med utgangspunkt i tekstil som kunstfaglig disiplin. Estetikens område, den samtidige praksis og det kulturelle felt drøftes i lys av erfaringsfilosofi.

PASSING THROUGH

In a play on repetition, in gusts and loops, the lines move at high speeds. These are movements articulating as pure vitality. The movement unfolds its energy in constant change. The movement folds the world in upon itself, returns to its original position then moves on to infinite multiplication. Feeling that we have been cast in a role from opening to end, we identify ourselves in the repetition, as if the interwoven movements were topographical maps of the multitudinous sensory records of the mind.

We are presented with the multiplicity of being and are invited to enter into each piece of work as if they were trains of thought, rather than identifying their form from the outside. Our thoughts are challenged to approximate the speed, intensity and volatility of progress and relate to the openness of each extension and to the infinite as the lines disappear into nothingness. In the space behind the curves of the weave, the colour and reflection dominate and show that the extension of each fluctuation can be sensed and linked to a new power; the extension provided by colour. As such, the contemporariness adds a new space dimension to the works.

This optical challenge, which nonetheless is not summarised to a whole, is made possible by the use of digital drawing and computerised jacquard weaving. The lines run with speed and precision through the interesting fixed and simultaneously colour transparent flax surfaces. We can detect the energy of manual work behind the movement of the computer mouse, and find that the colours provided by jacquard weave have created a new optical space; the multiplied surfaces supported by the different layers and the different parallel progressions.

Other sensory spaces open, drawing one's attention to the colour movement, the linear repetitions and the tactile colour space behind. Once again, we detect a movement, this time specific via the movement between a front and back of the same process. The depth at the back is created by the "1,000 threads from within and above". This is allowed an existence as the new surface. Zones of proximity are created, illustrating the double potential of flat weave and the quick work of the hand to create repetitions, contours and depth. This zone mobilises the tactual abilities of the eye and then seconds later we detect the reflective membrane behind, the simulacrum, where the new images are deposited and where the repetitions and duplications move inwards to zones of obscurity and chiaroscuro.

In these interesting artistic movements, in the composition originating from a variety of experiences, it is the thought process behind the movements, the movement and transformation which are clearly illustrated. The directions of vitality are expressed and show us that every experience requires time and space, viewed as continuation and expansion.

In the dynamic between the visible and the sensory, between the optical and the tactile, between the presence of the moment and the simultaneity of distance, it is always the new creations which are reflected. New fields of force emerge, in which the sensory self is seen as identical to a reflective self. One interlinks with the other, once again "two sides to every story".

GMS

Guri Marie Steinsvik. Drawing master at the Norwegian National Academy of Craft and Art Industry (SHKS), textiles, 1979-1989. Doctoral thesis submitted in 2007: *"Bindepunkter for skapende virksomhet"* or *"Connecting points for creative work"*. The thesis discusses creative work, based on textiles as an artistic professional discipline. The area of aesthetics, contemporary practice and the cultural field are discussed in the light of empiricism.

CV / BIOGRAPHY

Born 1955 in Levanger, Norway.
Live and work in Asker.
www.solveigaalberg.net
sol-aa@online.no

EDUCATION

- 1979 - 1983 SHKS / The National Academy of Art and Crafts, Oslo with Diploma
- 1977 Examen philosophicum, UiO
- 1976 - 1977 Drawing, Linderud college
- 1975 - 1976 Weaving, Linderud college

- 2002 - 2003 Practical pedagogic education, Akershus University College of applied sciences

SOLO EXHIBITIONS

- 2012 Galleri Trafo
- 2006 - 2008 Galleri F15, Jeløy
- 2006 Galleri Blakstad, Asker
- 2002 Hå Gamle Prestegard, Varhaug
- 2002 Kunstnersenteret Møre og Romsdal, Molde
- 2001 Akershus Kunstsenter, Lillestrøm
- 1999 Asker Kunstforening, Asker
- 1997 RAM Galleri, Oslo
- 1996 Galleri F-15, Jeløy
- 1992 Galleri Holmenbukta, Asker
- 1987 Kunstnerforbundet, The Norwegian Art Association, Oslo

GROUP – AND COLLECTIVE EXHIBITIONS

- 2011 Galleri Blakstad, with Kurioka and Nicholas
- 2011 Kunst rett vest. Sundland, Drammen
- 2011 11 Askerkunstnere, Galleri Trafo
- 2010 4th Riga International Textile and Fibre Art Triennial, Global intrigue II, Tradition and Innovation. Exhibition Hall Arsenal's of the Latvian National Museum of Art, Riga
- 2009 Galleri Trafo, "Kunst rett vest"
- 2008 5th International Fiber art Biennale, Beijing, China. "From Lausanne to Beijing" Received "Excellent prize honorable mention"

- 2007 Kunst rett vest. Slambassenget / The sludge pool, Slemmestad
- 2002 Norske Tekstilkunstnere Jubileumsutstilling / Nowegian Textile Artists Jubilee Exhibition, Telemark Fylkesgalleri, Notodden
- 1999 The 6th International Textile Exhibition, Museum of Kyoto, Japan, "ITF"
- 1999 RAM Galleri Jubilee Exhibition, "Curtain"
- 1997 Kunstnerforbundet
- 1997 The Pieksamäki Cultural Centre, Poleeni, Finland, "8"
- 1996 Turkianska Galeria, Martin, Slovakia, "Voluptas"
- 1992 Bergen old prison, "Kryss - Crossing Borders"
- 1992 Henie-Onstad art center, Høvikodden, "Krysspunkt"
- 1991 The 5th International Symposium of Textile Art, Riga, Latvia
- 1988 Norwegian Arts and Crafts, Galleri Holmenbukta
- 1987 Telemark art center, Porsgrunn, "Textile in space"
- 1985 Kunstnerforbundet
- 1985 - 1986 "The 4th Nordic Textile Triennial." Norway, Sweden, Denmark, Finland, Island, Færøylene
- 1984 Kunstnerforbundet

ANNUAL - AND REGIONAL EXHIBITIONS

- 1998 - 1992 - 1990 - 1989 - 1986 Høstutstillingen. The National Annual Autumn Exhibition
- 1998 - 1997 - 1996 - 1989 - 1986 - 1985 - 1984 Østlandsutstillingen. The Eastern Norway Exhibition
- 1997 - 1995 Norske Kunsthåndverkeres Årsutstilling / The Annual Exhibition of Arts and Crafts

PURCHASED BY PUBLIC INSTITUTIONS

- 1987 Norsk kulturråd / The Norwegian Council of Culture
- 1984 Norsk kulturråd / The Norwegian Council of Culture
- 1984 Riksgalleriet / The National Museum of Contemporary Art

- 1984 Asker Kommune / Asker Council

ART COMMISSIONS / PUBLIC ART

- 2008 Skien fritidspark, bathing facilities
- 2004 Bråset Hospital, Quiet room
- 2003 Bygg for biologiske basalfag, UiB / The department of Biomedicine, Haukeland Hospital, Bergen
- 2003 Ålesund Hospital
- 1996 Holmlia Church
- 1996 Statsarkivet Kongsberg
- 1991 Kommunegården i Bærum / The architects Narud-Stokke-Wiig etc.
- 1991 Solgården Boligsenter. (Now placed in Asker Kulturhus)
- 1991 Bærum Hospital Chapel
- 1990 Rælingen High School
- 1989 Drammen Energy

GRANTS

- 2005 The National Guaranteed Income for Artists
- 2003 2001 1998 1994 1992 1991 1990 Vederlagsfondet / The visual artists association of remuneration
- 2001 1999 The Norwegian Council of Culture / Exhibition grant
- 2000 Project support from Vederlagsfondet
- 1999 The Japan-Sasakawa Foundation, studies in Japan 2001
- 1995 1990 Ingrid Lindbäck Langaards foundation / travel and study grant
- 1993 1985 The National Scholarship for artists, travel and study
- 1989 Asker Lions art grant
- 1988 The National Scholarship for artists, material support

OTHER RELATED EXPERIENCES

- 2006 - 2007 Member of the scholarship committee, the Norwegian Association for Professional artists.
- 2002 - 2003 Member of The National Jury, Høstutstillingen
- 1996 Member of the jury, Østlandsutstillingen
- 1990 - 1992 Board member, the Norwegian Council of Culture purchase committee

- 1992 - 1993 Board member, the Asker Community art purchase committee

Artistic consultant

- 2010 Bondi skole / Bondi primary school, Asker. (Asker kommune)
- 2010 - 2012 Høgskolen i Oslo. Sykepleierutdanningen / Oslo college, Nursing education (KORO, Statsbygg)
- 2007 - 2012 Domus Medica, Universitetet i Oslo / Domus Medica / Oslo University (KORO, Statsbygg)
- 2005 - 2007 Norges Musikkhøgskole / The Norwegian Academy of Music (KORO, Statsbygg)
- 2005 - 2008 Hundsunnd grendesenter, Fornebu (Bærum kommune, KORO)
- 2005 - 2006 Grevlingen ungdomsskole og idrettssenter / G. school and sports centre (Vestby kommune, KORO)
- 2003 - 2006 Asker Kulturhus / Asker Cultural Centre (Asker kommune, KORO)
- 2003 Borgen Ungdomsskole-og Nærmiljøsentor / Borgen School - and Community centre, (Asker kommune)
- 2002 - 2003 Vollen skole / Vollen school (Asker kommune, KORO)
- 1990 - 1993. Kommunegården i Bærum / Bærum municipality center (Bærum kommune, Norsk Kulturråd)

Teaching

- Bergen National Academy of the Arts, Department of specialized art, Section textile: External examiner
- Oslo National Academy of the Arts, Visual Arts, guest teacher, annual courses of dyeing vegetable fibres.
- Oslo university College, dept. estetical subjects. External examiner
- 1999 - 2003 Hovedgården school, Arts and Crafts 60%
- 1998 Nesbru secondary school, drawing and art history

MEMBERSHIP

- NBK Norwegian Visual Artists Association (NTK, BOA)
- NK The Norwegian association for Arts and Crafts

TAKK
til alle som har bidratt på hver sin genuine måte.

En spesiell takk til:

Stiftelsen Galleri Trafo.
Kristin, Arnhild, Randi Mette og
Siv for innspill og praktisk hjelp.
Guri Marie Steinsvik for gode dialoger i prosessen.
Gudrun Eidsvik for engasjert åpningstale.
Jon Å Pettersen som raust delte sine erfaringer om
jacquardveven.
Audax Textielmuseum, Stef Miero, for godt samarbeid.
Familien som alltid er der støttende.

THANK YOU
all who have contributed in their own genuine way.

A special thanks to:

The Foundation Galleri Trafo.
Kristin, Arnhild, Randi Mette and
Siv for suggestions and practical help.
Guri Steinsvik for good dialogues in the process.
Gudrun Eidsvik for the engaged opening speech.
Jon Å. Pettersen who generously shared his jacquard
loom experiences.
Audax Textielmuseum, Stef Miero for good
collaboration.
The family who always supports me.

FOTOGRAFI / PHOTOGRAPHY:

Jostein Fjalestad, side / page 2-3, 8-9, 10-11, 13, 15, 16,
17, 19, 21, 22-23, 24, 25, 28-29, 32.

Ulf Hansen, side / page 31

OVERSETTELSE / TRANSLATION:

Amesto Translations, side / page 6, 7, 27

DESIGN: S. Aalberg

NETTUTGAVE / ONLINE EDITION

ISBN 978-82-998902-1-2

kunsthallen **GALLERI TRAF**O 2012

